אותו ואת בנו פרק חמישי חולין פג.

מסורת הש"ס

ג) [לקמן לא. תוספתא פ"ז ה"כ ותוספתא דמכות פ"ג ה"ד], ב) [תוספתא פ"ז ה"כ ותוספתא מכות פ"ג ה"ד] לקמן לו., ג) ע"ז ה:, ד) עירובין קא., ה) נכורות כט., ו) [עירובין קא: ע"ש], ז) [קדושין כב. וש"נ], ח) [בעירובין שיטת רב אלא אמר ר' יוחנן וגי' כ"ש ר' אלא אמר רב יהודה בתרגמא כו'], ט) [נ"מ מו: מז. עירובין קא: קידושין יב:], י) [תמורה יד.], כ) [וע"ע הוס' ע"ז ה: ד"ה ערב], ל) [עי' תוי"ט דמייסני].

תורה אור השלם

1. וְשׁוּר אוּ שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בְּיוֹם אֶחָד: ויקרא כב כח
2. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד: בראשית א ה

מוסף רש"י

בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה. אם תאמר ועבדת על לא כתיב תעבדנו, נתן הכתוב בעשה זה משונגן של שור לגזון לומר זה עכשו ותקנת עבירתו שיתרפא (שבועות ג:) ומשמע שזה עכשו של לאו שאם היתירו ישרפנו ויפסד (סנהדרין סג:) שהמעשה המוכר אחריו תקנתו וכפרתו על עבירת הלאו (מכות ד:) כל לאו שניתק לעשה אין נוקין עליו דמשמע זו היא תקנתו אם תעבור על הלאו עשה זאת ויהיגלו, ועוד הלא דמי הלאו דחמיתה שהמלקות נקמה לו (פסחים פד:). לא מן השם הוא זה. לא מעשם זה המלקות בעל כו אכל כל עצמו אין כו מלקות לפי שאין כו מעשה (שבועות ג:) לומר טעם זה אינו מן העיקר (סנהדרין סג:) אין טעם זה עיקר, דלאו שניתק לעשה אין נוקין עליו, אלא מפני מה המותיר אינו נוקה לפי שהוא לאו שאין בו מעשה (מכות ד:). משתי בהמות. מדנקט משתי בהמות כי היכי דיהוי תרוייהו יתעות נקט, דאי יתיר ומאכל מה לי שתי בהמות ומה לי אחת (לקמן צא:). אבלו ואין בו כזית חייב. משום דכריה הוא ותייב כל שהוא (לקמן צו:). בארבעה פרקים בשנה. נהגו ד' פרקים מחזקינן ליה לתיגם דכל מאן דחזיק בהמה אחוט לה ביומיה ומשום הכי קאמר אמה מכרתי לשחוט ואל תשחט אתה את הבת שאמכור משום דאיתו ואת בנו דיוסם אחד אחרון אחרון אחרון